

MALAYSIA

Warta Kerajaan

SERI PADUKA BAGINDA

DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 49
No. 5

3hb Mac 2005

*TAMBAHAN No. 21
PERUNDANGAN (A)*

P.U. (A) 84.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967
DAN
AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN REPUBLIK CHILE) 2005

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 [*Akta 53*] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967 [*Akta 543*], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Republik Chile) 2005**.

Pelepasan cukai dua kali

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Chile dengan tujuan memberikan pelepasan cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Republik Chile (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan adalah suai manfaat perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL
(Perenggan 2)

**PERJANJIAN ANTARA REPUBLIK CHILE DENGAN MALAYSIA BAGI
PENGELAKAN PENCUKAIAN DUA KALI DAN PENCEGAHAN
PELARIAN FISKAL MENGENAI CUKAI ATAS PENDAPATAN**

Kerajaan Republik Chile dan Kerajaan Malaysia, berhasrat untuk membuat Perjanjian bagi pengelakan pencukaian dua kali dan pencegahan pelarian fiskal mengenai cukai atas pendapatan, telah bersetuju seperti yang berikut:

I. BIDANG PERJANJIAN

Perkara 1

ORANG YANG DILIPUTI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang merupakan pemastautin di satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai atas pendapatan yang dikenakan bagi pihak suatu Negara Pejanji, tanpa mengira cara cukai ke atas pendapatan itu dilevikan.
2. Maka hendaklah dianggap sebagai cukai atas pendapatan semua cukai yang dikenakan ke atas jumlah pendapatan, atau ke atas unsur pendapatan, termasuklah cukai ke atas keuntungan daripada pemberian hakmilik harta alih atau harta tak alih.
3. Cukai yang sedia ada yang menjadi subjek Perjanjian ini adalah:
 - (a) di Chile, cukai yang dikenakan di bawah Akta Cukai Pendapatan, "*Ley sobre Impuesto a la Renta*" (kemudian daripada ini disebut "cukai Chile"); dan
 - (b) di Malaysia:
 - (i) cukai pendapatan; dan
 - (ii) cukai pendapatan petroleum;(kemudian daripada ini disebut "cukai Malaysia").
4. Perjanjian ini hendaklah terpakai juga bagi apa-apa cukai yang sama atau yang sebahagian besarnya serupa yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau menggantikan, cukai yang sedia ada. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah, pada akhir setiap tahun, memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang pencukaian mereka.

II. TAKRIF

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Bagi maksud Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) (i) istilah “Chile” ertinya Republik Chile, dan bagi maksud Perjanjian ini, termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairannya, serta dasar laut dan tanah bawah mana-mana kawasan sedemikian, yang ditetapkan di bawah undang-undang domestiknya dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Chile mempunyai hak kedaulatan bagi maksud mengeksplorasi dan mengeksploitasi sumber semula jadi, sama ada hidup atau tidak hidup;
- (ii) istilah “Malaysia” ertinya Persekutuan Malaysia, dan bagi maksud Perjanjian ini, termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairannya, serta dasar laut dan tanah bawah mana-mana kawasan sedemikian, yang ditetapkan di bawah undang-undang domestiknya dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan bagi maksud mengeksplorasi dan mengeksploitasi sumber semula jadi, sama ada hidup atau tidak hidup;
- (b) istilah “orang” termasuklah seseorang individu, sesuatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang yang lain;
- (c) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
- (d) istilah “perusahaan suatu Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masing ertinya suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (e) istilah “lalu lintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh sesuatu perusahaan Negara Pejanji, kecuali apabila pengangkutan itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat yang terletak di dalam Negara Pejanji yang satu lagi;
- (f) istilah “pihak berkuasa berwibawa” ertinya:
 - (i) dalam hal Chile, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa; dan
 - (ii) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa;

(g) istilah “rakyat” ertinya:

- (i) mana-mana individu yang mempunyai kerakyatan atau kewarganegaraan suatu Negara Pejanji;
- (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang atau persatuan yang memperoleh tarafnya yang sedemikian daripada undang-undang yang berkuat kuasa di suatu Negara Pejanji.

2. Berkenaan dengan pemakaian Perjanjian ini pada bila-bila masa oleh suatu Negara Pejanji, mana-mana istilah yang tidak ditakrifkan dalam Perjanjian ini hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya pada masa itu di bawah undang-undang Negara itu bagi maksud cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai, apa-apa erti di bawah undang-undang cukai yang terpakai bagi Negara itu mengatasi erti yang diberikan kepada istilah itu di bawah undang-undang lain Negara itu.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya mana-mana orang yang, di bawah undang-undang Negara itu, boleh dikenakan cukai di dalamnya oleh sebab domisilnya, pemastautinannya, tempat pengurusanannya, tempat pemerbadanannya atau apa-apa kriteria lain yang serupa jenisnya, dan termasuklah juga Negara itu dan mana-mana subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau sesuatu badan berkanunnya.

2. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti yang berikut:

- (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya; jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan utama);
- (b) jika Negara yang di dalamnya dia mempunyai pusat kepentingan utamanya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
- (c) jika dia mempunyai atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dia ialah rakyatnya;
- (d) jika dia ialah rakyat atau bukan rakyat kedua-dua Negara, pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

3. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang selain seseorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka Negara Pejanji hendaklah melalui tatacara persetujuan bersama berusaha untuk menyelesaikan persoalan itu. Jika pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji selepas berusaha untuk mencapai persetujuan tidak dapat menyelesaikan persoalan tentang individu yang mempunyai dua tempat bermastautin, setiap Negara Pejanji boleh, walau apa pun peruntukan Perjanjian ini, memakai undang-undang domestiknya.

Perkara 5

ESTABLISHMEN TETAP

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establishmen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya perniagaan sesuatu perusahaan dijalankan secara keseluruhannya atau sebahagiannya.

2. Istilah “establishmen tetap” termasuklah terutamanya:

- (a) sesuatu tempat pengurusan;
- (b) sesuatu cawangan;
- (c) sesuatu pejabat;
- (d) sesuatu kilang;
- (e) sesuatu bengkel; dan
- (f) sesuatu lombong, telaga minyak atau gas, sesuatu kuari atau mana-mana tempat lain yang berhubungan dengan hal mengeksplorasi atau mengeksplotasi sumber semula jadi.

3. Istilah “establishmen tetap” hendaklah juga termasuk:

- (a) sesuatu tapak bangunan, pembinaan, projek pemasangan atau pepasangan dan aktiviti penyeliaan yang berkaitan dengannya, tetapi hanya jika tapak bangunan, pembinaan, projek atau aktiviti itu wujud lebih daripada enam bulan; dan
- (b) pelaksanaan perkhidmatan professional dan aktiviti lain yang bersifat bebas di dalam Negara Pejanji oleh sesuatu perusahaan melalui pekerja atau individu lain yang diambil bekerja oleh perusahaan itu bagi maksud berkenaan, jika aktiviti itu dijalankan di dalam Negara Pejanji selama tempoh atau tempoh-tempoh yang pada keseluruhannya melebihi 183 hari dalam apa-apa tempoh dua belas bulan; dan
- (c) pelaksanaan perkhidmatan professional dan aktiviti lain yang bersifat bebas di dalam Negara Pejanji oleh seseorang individu, jika individu itu berada di dalam Negara Pejanji itu selama tempoh atau tempoh-tempoh yang pada keseluruhannya melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan.

Bagi maksud mengira had masa dalam perenggan ini, aktiviti yang dijalankan oleh sesuatu perusahaan yang bersekutu dengan perusahaan yang lain mengikut pengertian Perkara 9 Perjanjian ini hendaklah dijumlahkan dengan tempoh yang pada masanya aktiviti dijalankan oleh perusahaan itu jika aktiviti perusahaan bersekutu adalah sebahagian besarnya sama.

4. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:

- (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pempameran atau penyerahan barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
- (b) penyelenggaraan sesuatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan, pempameran atau penyerahan;
- (c) penyelenggaraan sesuatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan yang lain;
- (d) penyelenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud pembelian barangan atau dagangan atau bagi maksud pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;
- (e) penyelenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud membuat iklan, membekalkan maklumat, menjalankan kajian saintifik, atau apa-apa aktiviti yang serupa bagi perusahaan itu, jika aktiviti itu bersifat persediaan atau tambahan.

5. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2 jika seseorang (selain ejen bertaraf bebas yang baginya perenggan 7 terpakai) bertindak di dalam suatu Negara Pejanji bagi pihak suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, perusahaan itu hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di dalam Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu bagi apa-apa aktiviti yang dijalankan oleh orang itu bagi perusahaan itu, jika orang itu:

- (a) mempunyai, dan lazimnya menjalankan di dalam Negara yang mula-mula disebut itu suatu kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan itu, melainkan jika aktiviti orang sedemikian adalah terhad kepada aktiviti yang disebut dalam perenggan 4 yang, jika dijalankan melalui tempat perniagaan yang tetap, tidak akan menjadikan tempat perniagaan yang tetap ini suatu establismen tetap di bawah peruntukan perenggan itu; atau
- (b) tidak mempunyai kuasa sedemikian, tetapi lazimnya menyelenggarakan di dalam Negara yang mula-mula disebut itu suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan yang berkenaan dengannya dia biasa menerima dan memenuhi tempahan bagi pihak perusahaan itu.

6. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, pemastautin syarikat insurans suatu Negara Pejanji hendaklah, kecuali dalam hal insurans semula, disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di dalam Negara Pejanji yang lain jika ia mengutip premium di dalam wilayah Negara yang lain itu atau jika ia menginsuranskan orang dan benda yang terletak di dalam Negara yang lain itu melalui wakil selain ejen bertaraf bebas yang baginya perenggan 7 Perkara ini terpakai.

7. Sesuatu perusahaan Negara Pejanji tidak boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di dalam sesuatu Negara Pejanji hanya kerana perusahaan itu menjalankan perniagaan di dalam Negara itu melalui broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, dengan syarat bahawa orang yang

sedemikian bertindak dalam perjalanan biasa urusan mereka dan bahawa syarat-syarat yang dibuat atau dikenakan dalam hubungan komersial atau kewangan mereka dengan perusahaan sedemikian tidak berbeza daripada syarat yang secara amnya dibuat oleh ejen bebas.

8. Hakikat bahawa sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya) tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

III. PENCUKAIAN PENDAPATAN

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih (termasuk pendapatan daripada pertanian atau perhutanan) yang terletak di dalam Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “harta tak alih” hendaklah mempunyai erti yang dipunyainya di bawah undang-undang Negara Pejanji yang di dalamnya harta yang berkenaan itu terletak. Istilah itu hendaklah dalam apa-apa hal, termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang baginya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufрук harta tak alih dan hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, mendapan mineral, sumber dan sumber semula jadi yang lain. Kapal, bot dan pesawat udara tidaklah boleh dianggap sebagai harta tak alih.
3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperoleh daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau penggunaan dalam apa-apa bentuk lain harta tak alih.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah terpakai juga bagi pendapatan daripada harta tak alih sesuatu perusahaan.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan atau telah menjalankan perniagaan sebagaimana yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu bolehlah dicukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya sekian banyak daripada keuntungannya yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.

2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah, di setiap Negara Pejanji, dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin dijangkakan dapat dibuat olehnya jika perusahaan itu ialah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan yang berurusan dengan sepenuhnya kebebasan dengan perusahaan yang baginya ia merupakan establismen tetap.

3. Dalam menentukan keuntungan sesuatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan, perbelanjaan perlu yang dilakukan bagi maksud establismen tetap termasuk perbelanjaan pentadbiran eksekutif dan am yang dilakukan sedemikian, sama ada di Negara yang di dalamnya establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.

4. Jika maklumat yang tersedia untuk pihak berkuasa berwibawa tidak mencukupi untuk menentukan keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap sesuatu perusahaan, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menyentuh pemakaian mana-mana undang-undang Negara itu yang berhubungan dengan penentuan tanggungan cukai seseorang melalui budi bicara yang digunakan atau anggaran yang dibuat oleh pihak berkuasa berwibawa, dengan syarat bahawa undang-undang itu hendaklah terpakai, setakat yang dibenarkan oleh maklumat yang tersedia untuk pihak berkuasa berwibawa, mengikut prinsip Perkara ini.

5. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan sesuatu establismen tetap semata-mata oleh sebab establismen tetap itu membeli barangan atau dagangan bagi perusahaan itu.

6. Bagi maksud perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan melalui kaedah yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika terdapat alasan yang baik dan mencukupi untuk melakukan sebaliknya.

7. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang diperkatakan secara berasingan dalam Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara itu tidak akan terjejas oleh peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu sahaja.

2. Bagi maksud perkara ini,

(a) istilah “keuntungan” termasuklah:

(i) hasil kasar yang diperoleh secara langsung daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa; dan

- (ii) bunga ke atas jumlah yang diperoleh secara langsung daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa, hanya jika bunga sedemikian bersampingan dengan operasi itu.
 - (b) ungkapan “pengendalian kapal dan pesawat udara” oleh suatu perusahaan, termasuk juga mencarter atau menyewa kapal dan pesawat udara berdasarkan asas bot kosong (*bareboat basis*) dan penyewaan kontena dan kelengkapan yang berkaitan, jika hal mencarter atau menyewa itu bersampingan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara oleh perusahaan itu dalam lalu lintas antarabangsa.
3. Perenggan 1 hendaklah terpakai juga bagi perkongsian keuntungan sesuatu perusahaan daripada penyertaan dalam sesuatu kumpulan, perniagaan bersama atau agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

1. Jika—

- (a) sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, atau
- (b) orang yang sama menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi;

dan dalam mana-mana satu hal syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan dalam hubungan komersial atau kewangan mereka yang berbeza daripada apa yang akan dibuat antara perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang, jika tidak kerana syarat-syarat itu, sepatutnya telah terakru kepada salah satu perusahaan itu, tetapi, disebabkan oleh syarat-syarat itu, telah tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

2. Jika suatu Negara Pejanji memasukkan ke dalam keuntungan sesuatu perusahaan Negara itu -dan mengenakan cukai dengan sewajarnya- keuntungan yang atasnya suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi telah dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu dan keuntungan yang dimasukkan sedemikian itu ialah keuntungan yang sepatutnya telah terakru kepada perusahaan Negara yang mula-mula disebut itu jika syarat-syarat yang dibuat antara kedua-dua perusahaan itu merupakan syarat-syarat yang akan dibuat antara perusahaan-perusahaan bebas, maka Negara yang satu lagi itu hendaklah, jika ia bersetuju bahawa ia adalah berasas, membuat suatu pelarasan yang sesuai kepada jumlah cukai yang dikenakan di dalam Negara itu ke atas keuntungan itu. Dalam menentukan pelarasan sedemikian, perhatian yang sewajarnya hendaklah diberikan kepada peruntukan lain Perjanjian ini dan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah jika perlu berunding antara satu sama lain.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, dividen itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang syarikat yang membayar dividen merupakan pemastautin dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial dividen itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi:

(a) 5 peratus daripada jumlah kasar dividen itu jika pemunya benefisial ialah suatu syarikat yang memegang secara langsung sekurang-kurangnya 20 peratus daripada kuasa mengundi di dalam syarikat yang membayar dividen; dan

(b) 15 peratus daripada jumlah kasar dividen, dalam semua hal lain.

Perenggan ini tidaklah menyentuh pencukaian syarikat itu berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen itu dibayar.

3. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer atau hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada hak lain yang tertakluk kepada kaedah pencukaian yang sama sebagaimana pendapatan daripada syer oleh undang-undang Negara yang baginya syarikat yang membuat pengagihan itu merupakan pemastautin.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi, yang baginya syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegangan berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

5. Jika sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh keuntungan atau pendapatan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, maka Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat yang dividen itu dibayar oleh pemastautin Negara yang satu lagi itu setakat yang pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap yang terletak di Negara yang satu lagi itu, atau tidak boleh menjadikan keuntungan tidak diagihkan syarikat itu tertakluk kepada cukai atas keuntungan tidak diagihkan walaupun jika dividen yang dibayar atau keuntungan tidak diagihkan itu terdiri daripada, keseluruhannya atau sebahagiannya, keuntungan atau pendapatan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

6. Peruntukan perkara ini tidaklah terpakai jika tujuan utama atau satu daripada tujuan utama mana-mana orang yang berkenaan dengan pewujudan atau penyerahhakan syer atau hak lain yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah untuk mengambil kesempatan ke atas Perkara ini melalui pewujudan atau penyerahhakan itu.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya bunga itu terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial bunga itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 15 peratus daripada jumlah kasar bunga itu.

3. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada semua jenis tuntutan hutang sama ada dicagarkan melalui gadai janji atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur, dan juga pendapatan yang tertakluk kepada kaedah pencukaian yang sama sebagai pendapatan daripada wang yang dipinjam oleh undang-undang Negeri yang di dalamnya pendapatan itu diperolehi (sama ada membawa hak untuk menyertai keuntungan penghutang atau tidak). Istilah bunga tidak termasuk pendapatan yang diperkatakan dalam Perkara 10.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya bunga itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

5. Bunga hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya keberhutangan yang ke atasnya bunga itu dibayar telah dilakukan, dan bunga itu ditanggung oleh establismen tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap itu terletak.

6. Jika, oleh sebab hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah bunga yang dibayar melebihi, bagi apa jua pun sebab, jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah bunga yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

7. Peruntukan perkara ini tidaklah terpakai jika tujuan utama atau satu daripada tujuan utama mana-mana orang yang berkenaan dengan pewujudan atau penyerahhakan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah untuk mengambil kesempatan ke atas Perkara ini melalui pewujudan atau penyerahhakan itu.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, royalti sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya royalti itu terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial royalti itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar royalti itu.

3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan bagi penggunaan, atau hak untuk mengguna, apa-apa hak cipta karya kesusasteraan, kesenian atau saintifik (termasuk filem sinematografik dan filem, pita dan cara lain pengeluaran semula imej atau bunyi), apa-apa paten, cap dagangan, reka bentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia atau harta tak ketara lain, atau bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, kelengkapan perindustrian, komersial atau saintifik, atau bagi maklumat berkenaan dengan pengalaman perindustrian, komersial atau saintifik.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya royalti itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

5. Royalti hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya liabiliti untuk membayar royalti itu telah dilakukan, dan royalti sedemikian ditanggung oleh establismen tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap itu terletak.

6. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah royalti, melebihi, bagi apa jua pun sebab, jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah royalti yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian itu.

7. Peruntukan perkara ini tidaklah terpakai jika tujuan utama atau satu daripada tujuan utama mana-mana orang yang berkenaan dengan pewujudan atau penyerahhakan hak yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar, adalah untuk mengambil kesempatan ke atas Perkara ini melalui pewujudan atau penyerahhakan itu.

Perkara 13

LABA MODAL

1. Laba yang diperoleh oleh pemastautin di suatu Negara Pejanji daripada pemberian hakmilik harta tak alih yang terletak di dalam Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Laba daripada pemberian hakmilik harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan suatu establismen tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di dalam Negara Pejanji yang satu lagi, termasuklah apa-apa laba daripada pemberian hakmilik sedemikian (secara tunggal atau berserta keseluruhan perusahaan), boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
3. Laba daripada pemberian hakmilik kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa atau kontena yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa atau daripada harta alih yang berkaitan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara sedemikian, hendaklah dicukai hanya di Negara Pejanji yang pemberi hakmilik itu merupakan pemastautin.
4. Laba yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberian hakmilik surat cara atau hak lain yang mewakili modal sesuatu syarikat atau apa-apa jenis lain surat cara kewangan yang terletak di dalam Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
5. Laba daripada pemberian hakmilik apa-apa harta selain yang disebut dalam perenggan yang tersebut di atas, hendaklah dicukai hanya di Negara Pejanji yang pemberi hakmilik itu merupakan pemastautin.

Perkara 14

FI BAGI PERKHIDMATAN TEKNIKAL

1. Fi bagi perkhidmatan teknikal yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, fi bagi perkhidmatan teknikal sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya fi bagi perkhidmatan teknikal itu terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknikal itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 5 peratus daripada jumlah kasar fi bagi perkhidmatan teknikal itu.

3. Istilah “fi bagi perkhidmatan teknikal” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran kepada mana-mana orang, selain kepada pekerja orang yang membuat pembayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan yang bersifat teknikal, pengurusan atau perundingan.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini tidak terpakai jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknikal, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya fi bagi perkhidmatan teknikal terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan profesional atau aktiviti lain yang bersifat bebas daripada suatu establismen tetap yang disifatkan dan fi bagi perkhidmatan teknikal adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

5. Fi bagi perkhidmatan teknikal hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar fi bagi perkhidmatan teknikal itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya liabiliti untuk membayar fi bagi perkhidmatan teknikal telah dilakukan, dan fi sedemikian bagi perkhidmatan teknikal ditanggung oleh establismen tetap itu, maka fi bagi perkhidmatan teknikal itu hendaklah disifatkan terbit di Negara Pejanji yang di dalamnya establismen tetap itu terletak.

6. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah fi bagi perkhidmatan teknikal yang dibayar melebihi, bagi apa jua pun sebab, jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 15

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN TIDAK BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 16, 18 dan 19, gaji, upah dan saraan lain yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan suatu pekerjaan hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan yang diperoleh daripada pekerjaan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, saraan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di Negara

Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:

- (a) penerima itu berada di Negara Pejanji yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang bermula atau berakhir dalam tahun fiskal yang berkenaan, dan
- (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, seseorang majikan yang bukannya pemastautin Negara yang satu lagi itu, dan
- (c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap yang dipunyai oleh majikan itu di Negara yang satu lagi itu.

3. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, saraan berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau di dalam pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh cukai di Negara itu.

Perkara 16

FI PENGARAH

Fi pengarah dan bayaran seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah atau badan pentadbir seumpamanya sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 17

SENIMAN DAN AHLI SUKAN

1. Walau apa pun peruntukan Perkara 7, 14 dan 15, pendapatan yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai seorang penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai seorang ahli sukan, daripada aktiviti persendirian yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu. Pendapatan yang disebut dalam perenggan ini hendaklah termasuk apa-apa pendapatan yang diperoleh daripada apa-apa aktiviti persendirian yang dijalankan di Negara yang satu lagi itu yang berkaitan dengan kemasyuran orang itu sebagai seniman atau ahli sukan.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seseorang penghibur atau ahli sukan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau ahli sukan itu sendiri tetapi kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan Perkara 7, 14 dan 15, dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya aktiviti penghibur atau ahli sukan itu dijalankan.

Perkara 18

PENCEN

1. Pecen yang didapati di Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang mula-mula disebut, tetapi cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 15 peratus daripada jumlah kasar pecen itu.
2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, pecen yang dibayar daripada wang awam Malaysia atau wang mana-mana Kerajaan Negeri atau pihak berkuasa tempatan Malaysia kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Kerajaan Malaysia atau mana-mana Kerajaan Negeri atau pihak berkuasa tempatan Malaysia dalam menjalankan fungsi kerajaan hendaklah dikenakan cukai hanya di Malaysia melainkan jika individu itu adalah rakyat, dan seseorang pemastautin Chile.

Perkara 19

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Gaji, upah dan saraan lain, selain daripada pecen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya kepada seseorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
- (b) Walau bagaimanapun, gaji, upah dan saraan itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara itu dan individu itu ialah pemastautin Negara itu yang:
 - (i) merupakan rakyat Negara yang satu lagi itu; atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara itu semata-mata bagi maksud memberikan perkhidmatan.
2. Peruntukan Perkara 15, 16 dan 17 hendaklah terpakai bagi gaji, upah dan saraan lain berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 20

PENUNTUT

Bayaran yang seseorang penuntut, pelatih atau perantis perniagaan yang atau telah sebaik sebelum melawat sesuatu Negara Pejanji, seseorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi dan yang berada di Negara yang mula-mula disebut semata-mata bagi tujuan pelajarannya atau latihan yang diperoleh bagi maksud saraan, pelajaran atau latihannya tidak boleh dikenakan cukai di Negara itu, jika bayaran sedemikian diperoleh daripada sumber di luar Negara itu.

Perkara 21

PENDAPATAN LAIN

1. Butiran pendapatan seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak disebut secara nyata dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini, hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu kecuali jika pendapatan itu diperoleh daripada sumber di Negara Pejanji yang satu lagi, pendapatan itu boleh juga dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Peruntukan perenggan 1 tidaklah terpakai bagi pendapatan, selain pendapatan daripada harta tak alih sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, jika penerima pendapatan itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya pendapatan itu dibayar dikaitkan secara berkesan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang demikian, peruntukan perkara 7 hendaklah terpakai.

IV. KAEDAH BAGI PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI*Perkara 22*

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Di Malaysia, cukai dua kali hendaklah dielakkan seperti yang berikut:

Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain Malaysia, cukai Chile yang kena dibayar di bawah undang-undang Chile itu (yang tidak akan menyentuh prinsip amnya), dan mengikut Perjanjian ini oleh seseorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperoleh dari Chile hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan sedemikian ialah dividen yang dibayar oleh syarikat yang merupakan pemastautin Chile kepada syarikat yang merupakan pemastautin Malaysia dan yang memiliki tidak kurang daripada 10 peratus daripada syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Chile yang kena dibayar oleh Syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar (Cukai Kategori Pertama dan Tambahan). Kredit itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia itu, sebagaimana yang dihitung sebelum kredit itu diberikan, yang sesuai dengan butiran pendapatan itu.
2. Di Chile, cukai dua kali hendaklah dielakkan seperti yang berikut:
 - (a) pemastautin di Chile, yang memperoleh pendapatan yang telah, mengikut peruntukan Perjanjian ini, tertakluk kepada percukaian di Malaysia, boleh mengkreditkan cukai yang dibayar sedemikian terhadap apa-apa cukai Chile yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan yang sama, tertakluk kepada peruntukan yang terpakai undang-undang Chile. Perenggan ini hendaklah terpakai kepada segala pendapatan yang disebut dalam Perjanjian ini;

- (b) dalam hal dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang merupakan pemastautin Malaysia kepada syarikat yang merupakan pemastautin Chile dan yang mengawal secara langsung atau tidak langsung 10 peratus atau lebih kuasa mengundi dalam syarikat yang membayar dividen itu, syarikat itu boleh menggunakan sebagai kredit terhadap cukai Chile yang kena dibayar pada taraf syarikat (Cukai Kategori Pertama) cukai Malaysia yang kena dibayar oleh syarikat di Malaysia berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Chile itu, sebagaimana yang dikira sebelum kredit itu diberikan, yang bersamaan dengan pendapatan syarikat itu. Kredit dan apa-apa akibat penurunan, hanya diberikan terhadap Cukai Komplementari Global dan Cukai Tambahan bagi cukai yang dibayar secara berkesan di Malaysia;
- (c) jika, mengikut mana-mana peruntukan Perjanjian, pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin Chile dikecualikan daripada cukai di Chile, Chile boleh bagaimanapun, dalam mengira jumlah cukai ke atas pendapatan lain, mengambil kira pendapatan yang dikecualikan.
3. Bagi maksud subperenggan (b) perenggan 2, istilah “cukai Malaysia yang kena dibayar” hendaklah disifatkan termasuk cukai Malaysia yang sepatutnya, di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini, telah kena dibayar ke atas apa-apa pendapatan yang diperoleh daripada sumber di Malaysia jika pendapatan itu belum dicukai pada kadar yang dikurangkan atau dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut:
- (a) Seksyen 133A Akta Cukai Pendapatan 1967; atau
- (b) Seksyen 22, 23, 29, 29A hingga 29H, 31E dan 41B Akta Penggalakan Pelaburan 1986, selagi seksyen itu belum lagi diubah suai sejak tarikh tandatangan Perjanjian ini atau telah diubah suai hanya dalam hal kecil yang tidak menyentuh sifat amnya; atau
- (c) apa-apa peruntukan lain yang boleh dibuat selanjutnya yang memberikan pengecualian atau pengurangan cukai yang dipersetujui oleh pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji akan menjadi sifat yang serupa sebahagian besarnya, jika peruntukan itu belum lagi diubah suai kemudian daripada itu atau telah diubah suai hanya dalam hal kecil yang tidak melibatkan sifat amnya.
4. Pelepasan daripada cukai Chile menurut kuasa subperenggan (b) perenggan 2 hendaklah diberikan bagi tempoh 10 tahun daripada tarikh berkuat kuasa Perjanjian ini. Tempoh pelepasan yang diperuntukkan dalam perenggan itu boleh dilanjutkan oleh perjanjian antara Negara Pejanji.

V. PERUNTUKAN KHAS

Perkara 23

TIADA DISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidaklah boleh tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya, yang selain atau lebih membebankan berbanding dengan pencukaian

dan kehendak yang berkaitan yang baginya rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama, terutamanya mengenai pemastautinan, adalah atau boleh tertakluk.

2. Pencukaian ke atas establismen tetap yang dipunyai oleh suatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dilevi secara kurang baik di Negara yang satu lagi itu berbanding dengan pencukaian yang dilevi ke atas perusahaan Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti yang sama.

3. Tiada apa-apa dalam Artikel ini boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan suatu Negara Pejanji untuk memberi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud pencukaian berdasarkan taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikan oleh Negara itu kepada pemastautinnya sendiri.

4. Syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal sepenuhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tidak langsung, oleh seorang pemastautin atau lebih Negara Pejanji yang satu lagi, tidak boleh dijadikan tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang selain atau lebih membebankan berbanding dengan pencukaian dan kehendak berkaitan yang baginya syarikat seumpamanya yang lain adalah pemastautin Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh dijadikan tertakluk.

5. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaian” ertinya cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 24

TATACARA PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seseorang menganggap bahawa tindakan salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan kepadanya pencukaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini, orang itu boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang domestik Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa berwajib Negara yang orang itu merupakan pemastautinnya atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 23, kepada Negara yang orang itu merupakan rakyatnya. Kes itu mestilah dikemukakan dalam masa tiga tahun dari pemberitahuan pertama tentang tindakan yang mengakibatkan pencukaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini.

2. Pihak berkuasa berwajib hendaklah berusaha, jika didapatinya bahawa bantahan itu wajar dan jika pihak berkuasa berwajib itu sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang sesuai, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini.

3. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit tentang pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini.

4. Memandangkan sasaran utama Perjanjian adalah untuk mengelak pencukaian antarabangsa dua kali dan mencegah pelarian fiskal, Negara Pejanji bersetuju bahawa, sekiranya peruntukan Perjanjian digunakan dalam keadaan sedemikian oleh pembayar cukai yang memperuntukkan faedah yang tidak difikirkan atau tidak diniatkan, pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah, di bawah tatacara yang diperuntukkan dalam Perkara ini, mengesyorkan pindaan tertentu dibuat kepada Perjanjian. Negara Pejanji selanjutnya bersetuju bahawa apa-apa syor sedemikian akan dipertimbangkan dan dibincangkan dengan segera bagi tujuan meminda Perjanjian, jika perlu.

5. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain secara langsung bagi maksud mencapai persetujuan dalam memberikan makna perenggan yang terdahulu.

Perkara 25

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah bertukar maklumat sebagaimana yang perlu bagi menjalankan peruntukan Perjanjian ini atau peruntukan undang-undang domestik Negara Pejanji berkenaan dengan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini setakat yang pencukaian di bawahnya itu tidak berlawanan dengan Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang diterima oleh suatu Negara Pejanji hendaklah dikira sebagai rahsia mengikut cara yang sama sebagaimana maklumat yang diperoleh di bawah undang-undang domestik Negara itu dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuk mahkamah dan badan pertadbiran) yang terlibat dengan pentaksiran atau pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau pemutusan rayuan berhubung dengan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Orang atau pihak berkuasa itu hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi maksud sedemikian. Mereka boleh mendedahkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau keputusan kehakiman.

2. Peruntukan perenggan 1 tidak sekali-kali boleh ditafsirkan sebagai mengenakan obligasi ke atas suatu Negara Pejanji:

- (a) untuk menjalankan langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang dan amalan pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (b) untuk memberikan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (c) untuk memberikan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional atau proses perdagangan atau maklumat, yang pendedahannya akan berlawanan dengan dasar awam.

Perkara 26

ANGGOTA MISI DIPLOMATIK DAN JAWATAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal anggota misi diplomatik atau jawatan konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

VI. PERUNTUKAN AKHIR*Perkara 27*

PERMULAAN KUAT KUASA

1. Setiap Negara Pejanji hendaklah memberitahu yang satu lagi melalui saluran diplomatik mengenai penyempurnaan tatacara yang dikehendaki oleh undang-undang bagi menguatkuasakan Perjanjian ini. Perjanjian ini hendaklah berkuat kuasa pada tarikh yang terkemudian daripada pemberitahuan ini.

2. Peruntukan Perjanjian ini hendaklah berkuat kuasa:

(a) di Chile,

berkenaan dengan cukai ke atas pendapatan yang diperoleh dan jumlah yang dibayar, dikreditkan ke dalam akaun, yang ada atau dikira sebagai perbelanjaan, pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa; dan

(b) di Malaysia,

(i) berkenaan dengan cukai Malaysia, selain cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;

(ii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa.

Perkara 28

PENAMATAN

1. Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa bagi tempoh masa yang tidak terbatas, tetapi salah satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini, melalui saluran diplomatik dengan memberi Negara Pejanji yang satu lagi notis

penamatan bertulis pada atau sebelum 30hb Jun dalam mana-mana tahun kalendar selepas tempoh lima tahun dari tarikh yang Perjanjian ini mula berkuat kuasa. Dalam keadaan sedemikian, Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuat kuasa:

(a) di Chile:

berkenaan dengan cukai ke atas pendapatan yang diperoleh dan jumlah yang dibayar, dikreditkan ke dalam akaun, yang ada atau dikira sebagai perbelanjaan, pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;

(b) di Malaysia:

(i) berkenaan dengan cukai Malaysia, selain cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;

(ii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan; dan

(c) berkenaan dengan peruntukan yang tidak diliputi perenggan (a) dan (b), peruntukan itu hendaklah terhenti berkuat kuasa pada hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan.

PADA MENYAKSIKAN hal yang tersebut di atas, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Santiago pada 3 hari bulan September 2004, setiap dalam bahasa Melayu, Sepanyol dan Inggeris, setiap teks sama sah. Sekiranya terdapat apa-apa perbezaan pentafsiran dan pemakaian teks bahasa Sepanyol dan Melayu, teks Inggeris hendaklah terpakai.

Bagi pihak Kerajaan
Malaysia

Bagi pihak Kerajaan
Republik Chile

PROTOKOL

Pada masa Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Chile bagi Pengelakan Pencukaaian Dua Kali dan Pencegahan Pelarian Fiskal mengenai cukai atas Pendapatan (kemudian daripada ini disebut "Perjanjian") ditandatangani, yang bertandatangan di bawah ini telah bersetuju dengan peruntukan yang berikut yang hendaklah menjadi bahagian perlu Perjanjian:

1. Merujuk kepada perkara 1

(a) dalam hal Malaysia:

Peruntukan Perjanjian ini tidak terpakai kepada orang yang menjalankan aktiviti perniagaan luar pesisir di bawah Akta Cukai Aktiviti Perniagaan Luar Pesisir Labuan 1990 (sebagaimana yang dipinda).

Istilah “aktiviti perniagaan luar pesisir” ertinya aktiviti perniagaan luar pesisir sebagaimana yang ditakrif di bawah subseksyen 2(1) Akta Cukai Aktiviti Perniagaan Luar Pesisir Labuan 1990 (sebagaimana yang dipinda).

(b) dalam hal Chile:

Adalah difahami bahawa Perjanjian ini tidak terpakai kepada orang yang ditubuhkan mengikut perundangan No. 19.840 (disebabkan oleh status bukan pemastautin mereka di Chile).

2. Merujuk kepada Perkara 5 dan 14

Adalah difahami bahawa istilah “pelaksanaan perkhidmatan professional dan aktiviti lain yang bersifat bebas” termasuklah penyediaan perkhidmatan seperti perkhidmatan perundingan.

3. Merujuk kepada perkara 10

Dalam hal Chile, peruntukan perkara 10 tidak boleh mengehadkan pemakaian Cukai Tambahan dengan syarat bahawa Cukai Kategori Pertama boleh dikreditkan sepenuhnya dalam menghitung jumlah Cukai Tambahan yang akan dibayar.

4. Merujuk kepada perkara 11

Jika dalam mana-mana Perjanjian atau Konvensyen yang dibuat oleh Chile dengan suatu Negara ketiga, Chile bersetuju untuk mengecualikan faedah yang diperoleh Kerajaan itu daripada Negara yang satu lagi, pengecualian sedemikian hendaklah terpakai secara automatik, bagi maksud perenggan 2 Perkara 11, di bawah syarat yang sama seolah-olah pengecualian itu telah dinyatakan dalam Perjanjian ini.

Bagi maksud perenggan ini, terma “Kerajaan”:

(a) dalam hal Malaysia ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:

- (i) kerajaan negeri;
- (ii) Bank Negara Malaysia; (Bank Pusat Malaysia)
- (iii) pihak berkuasa tempatan;
- (iv) badan berkanun; dan
- (v) Eksport-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank).

(b) Dalam hal Chile ertinya Kerajaan Chile dan hendaklah termasuk:

- (i) Bank Pusat Chile;
- (ii) pihak berkuasa tempatan;
- (iii) badan berkanun; dan
- (iv) suatu institusi kewangan yang mempunyai sifat yang seumpamanya dengan yang disebut dalam subperenggan (v) di atas, sebagaimana yang dipersetujui oleh pihak berkuasa berwajib.

5. Merujuk kepada Perkara 18

Bagi mendapatkan kepastian yang sebenarnya, suatu pembayaran pencen boleh termasuk anuiti (jumlah wang yang dibayar secara berkala di bawah suatu kewajipan untuk membuat pembayaran itu sebagai pulangan bagi balasan yang cukup dan penuh) jika pembayaran itu dianggap suatu pembayaran pencen di bawah undang-undang Negara Pejanji itu.

6. Merujuk kepada pemakaian am Perjanjian:

- (a) Mengenai akaun pelaburan atau wang terkumpul (sebagai contoh Tabung Pelaburan Modal Asing yang sedia ada di Chile), yang tertakluk kepada cukai pengiriman dan yang dikehendaki untuk ditadbirkan oleh seseorang pemastautin di Chile, peruntukan Perjanjian tidak boleh ditafsirkan untuk menyekat pengenaan cukai oleh Chile atas pengiriman daripada akaun atau wang itu berkenaan dengan pelaburan dalam aset yang terletak di Chile.
- (b) Tiada apa-apa jua dalam perjanjian ini boleh menyentuh pemakaian peruntukan sedia ada perundangan DL 600 Chile (Statut Pelaburan Asing) sebagaimana yang peruntukan itu berkuat kuasa pada masa Perjanjian itu ditandatangani dan sebagaimana peruntukan itu boleh dipinda dari semasa ke semasa tanpa merubah prinsip amnya.
- (c) Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh pencukaian pemastautin di Malaysia di Chile berkenaan dengan keuntungan yang disebabkan oleh suatu establismen tetap yang terletak di Chile, di bawah kedua-dua Cukai Kategori Pertama dan Cukai Tambahan tetapi hanya selagi Cukai Kategori Pertama boleh ditolak dalam menghitung Cukai Tambahan.
- (d) Bagi maksud perenggan 3 Perkara XXII (Perundangan) Perjanjian Am mengenai Perdagangan dalam Perkhidmatan, Negara Pejanji bersetuju bahawa, walau apa pun perenggan itu, apa-apa pertikaian antara mereka tentang sama ada sesuatu langkah jatuh dalam skop Perjanjian itu boleh dibawa di hadapan Majlis Bagi Perdagangan Dalam Perkhidmatan, sebagaimana yang diperuntukkan oleh perenggan itu, hanya dengan persetujuan kedua-dua Negara Pejanji. Apa-apa keraguan tentang tafsiran perenggan ini hendaklah diputuskan di bawah perenggan 3 Perkara 24 atau, sekiranya tiada dalam perjanjian di bawah tatacara itu, menurut apa-apa tatacara lain yang dipersetujui oleh kedua-dua Negara Pejanji.
- (e) Bagi maksud Perjanjian, Negara Pejanji bersetuju bahawa jika salah satu Negara Pejanji memperkenalkan cukai modal di bawah undang-undang domestiknya, kedua-dua Negara Pejanji akan mengambil bahagian tanpa berlengah dalam perundingan bagi suatu Protokol kepada Perjanjian ini dengan tujuan untuk melanjutkan skop Perjanjian ini untuk memasukkan cukai modal yang disebutkan di atas.
- (f) Adalah difahami bahawa fi atau keuntungan bagi pelaksanaan perkhidmatan professional atau aktiviti lain yang bersifat bebas dikira sebagai pendapatan di bawah Perkara 14 (Fi bagi Perkhidmatan Teknikal) atau Perkara 7 (Keuntungan Perniagaan), mengikut mana-mana yang berkenaan.

PADA MENYAKSIKAN HAL YANG TERSEBUT DI ATAS, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya, telah menandatangani Protokol ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Santiago pada 3 hari bulan September 2004, setiap dalam bahasa Melayu, Sepanyol dan Inggeris, setiap teks sama sah. Dalam hal perbezaan dalam pentafsiran dan pemakaian teks Sepanyol dan Melayu, teks Inggeris hendaklah terpakai.

Bagi pihak Kerajaan
Malaysia

Bagi pihak Kerajaan
Republik Chile

Dibuat 3 Februari 2005
[Perb. 0.6869/60 Vol. 3(3); PN(PU²)80/A/VII]

TAN SRI NOR MOHAMED YAKCOP
Menteri Kewangan Kedua

[Akan dibentangkan di Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967]

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF CHILE)
ORDER 2005

In exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 [*Act 53*] and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967 [*Act 543*], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the Republic of Chile) Order 2005**.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the Republic of Chile with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian Tax and Chilean tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE

(Paragraph 2)

**AGREEMENT BETWEEN THE REPUBLIC OF CHILE AND MALAYSIA
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE
PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON
INCOME**

The Government of the Republic of Chile and the Government of Malaysia, desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

I. SCOPE OF THE AGREEMENT*Article 1*

PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property.
3. The existing taxes which are the subject of this Agreement are:
 - (a) in Chile, the taxes imposed under the Income Tax Act, "*Ley sobre Impuesto a la Renta*" (hereinafter referred to as "Chilean tax"); and
 - (b) in Malaysia:
 - (i) the income tax; and
 - (ii) the petroleum income tax;(hereinafter referred to as "Malaysian tax").
4. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall, at the end of each year, notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

II. DEFINITIONS

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) (i) the term “Chile” means the Republic of Chile, and for the purposes of this Agreement, includes any area extending beyond the limits of its territorial waters, and the sea-bed and subsoil of any such area, which is designated under its domestic laws and in accordance with international law as an area over which Chile have sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
 - (ii) the term “Malaysia” means the Federation of Malaysia, and for the purposes of this Agreement, includes any area extending beyond the limits of its territorial waters, and the sea-bed and subsoil of any such area, which is designated under its domestic laws and in accordance with international law as an area over which Malaysia have sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
- (b) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
- (c) the term “company” means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
- (d) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (e) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when such transport is operated solely between places in the other Contracting State;
- (f) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of Chile, the Minister of Finance or his authorised representative, and
 - (ii) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative;
- (g) the term “national” means:
 - (i) any individual possessing the nationality or citizenship of a Contracting State;
 - (ii) any legal person or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.

2. As regards the application of this Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which this Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority or a statutory body thereof.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- (a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
- (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then the Contracting States shall by mutual agreement procedure endeavour to settle the question. If the competent authorities of the Contracting States after having endeavoured to reach an agreement have not been able to settle the question of dual residency, each Contracting State may, notwithstanding the provisions of this Agreement, apply its domestic law.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop; and
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place relating to the exploration for or the exploitation of natural resources.
3. The term “permanent establishment” shall also include:
 - (a) a building site, a construction, an installation or an assembly project and the supervisory activities in connection therewith, but only if such building site, construction, project or activity lasts more than six months; and
 - (b) the performance of professional services and of other activities of an independent character in a Contracting State by an enterprise through employees or other individuals engaged by the enterprise for such purpose, if such activities are carried on within that Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days within any twelve month period; and
 - (c) the performance of professional services and of other activities of an independent character in a Contracting State by an individual, if that individual is present in that Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days within any twelve month period.

For the purposes of computing the time limits in this paragraph, activities carried on by an enterprise associated with another enterprise within the meaning of Article 9 of this Agreement shall be aggregated with the period during which activities are carried on by the enterprise if the activities of the associated enterprises are substantially the same.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, supplying information, carrying out scientific research, or any similar activity for the enterprise, if such activity is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 where a person (other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies) is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned Contracting State of any activity which that person undertakes for the enterprise, if such a person:

- (a) has, and habitually exercises in the first-mentioned State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
- (b) has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise in respect of which he regularly receives and fulfils orders on behalf of the enterprise.

6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance company resident of a Contracting State shall, except in the case of reinsurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or if it insures risks situated therein through a representative other than an agent of independent status to whom paragraph 7 of this Article applies.

7. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business, and that the conditions that are made or imposed in their commercial or financial relations with such enterprises do not differ from those which would be generally made by independent agents.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

III. TAXATION OF INCOME

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. For the purposes of this Agreement, the term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on or has carried on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much thereof as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions necessary expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. If the information available to the competent authority is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that State relating to the determination of the tax liability of a person by exercise of a discretion or the making of an estimate by the competent authority, provided that the law shall be applied, so far as the information available to the competent authority permits, in accordance with the principles of this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. For the purposes of this Article:

(a) the term “profits” includes:

(i) gross revenues derived directly from the operation of ships or aircraft in international traffic, and

(ii) interest over the amounts derived directly from the operation of ships or aircraft in international traffic, only if such interest is incidental to the operation.

(b) the expression “operation of ships and aircraft” by an enterprise, also include the charter or rental on a bareboat basis of ships and aircraft and rental of containers and related equipment, if that charter or rental is incidental to the operation by the enterprise of ships or aircraft in international traffic.

3. Paragraph 1 shall also apply to the share of the profits of an enterprise from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where—

(a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

(b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State;

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but

for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, has not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State -and taxes accordingly- profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall, if it agrees that it is justified, make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- (a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 20 per cent of the voting power in the company paying the dividends, and
- (b) 15 per cent of the gross amount of the dividends, in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect

of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

6. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the shares or other rights in respect of which the dividend is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the interest.

3. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from money lent by the laws of the State in which the income arises (whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits). The term interest shall not include income dealt with in Article 10.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such

relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

7. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the debt-claim in respect of which the interest is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematographic films and films, tapes and other means of image or sound reproduction) any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process or other intangible property, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such

relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

7. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect to which the royalties are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or containers operated in international traffic or from movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of instruments or other rights representing the capital of a company or any other type of financial instruments situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the paragraphs mentioned above, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

FEES FOR TECHNICAL SERVICES

1. Fees for technical services arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such fees for technical services may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the fees for technical services is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the fees for technical services.

3. The term “fees for technical services” as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of technical, managerial or consultancy nature.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the fees for technical services, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the fees for technical services arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State professional services or other activities of an independent character from a deemed permanent establishment, and the fees for technical services are effectively connected with such permanent establishment. In such a case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Fees for technical services shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the fees for technical services, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with the obligation to pay the fees for technical services was incurred, and such fees for technical services are borne by such permanent establishment, then such fees for technical services shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the fees for technical services paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, a person being an employer who is not a resident of the other State, and

- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the person being an employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or a similar governing body of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State. The income referred to in this paragraph shall include any income derived from any personal activity exercised in the other State related with that person's renown as an artiste or sportsman.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 18

PENSIONS

1. Pensions arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in the first-mentioned State, but the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the pensions.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions paid out of public funds of Malaysia or of funds of any State Government or local authority of Malaysia to any individual in respect of services rendered to the Government of Malaysia or any State Government or local authority of Malaysia in the discharge of governmental functions shall be taxable only in Malaysia unless the individual is a national of, and a resident of Chile.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State, political subdivision, local authority or statutory body thereof in the discharge of functions of a governmental nature shall be taxable only in that State.

(b) However, such salaries, wages and other remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that other State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. The provisions of Articles 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages and other remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof.

Article 20

STUDENTS

Payments which a student, apprentice or business trainee who is, or was immediately before visiting a Contracting State, a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, if such payments arise from sources outside that State.

Article 21

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State except that if such income is derived from sources in the other Contracting State, it may also be taxed in that other State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

IV. METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 22

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In Malaysia double taxation shall be avoided as follows:

Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, the Chilean tax payable under the laws of Chile (which shall not affect the general principle thereof), and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from Chile shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Chile to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 10 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account Chilean tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid (First Category and Additional Tax). The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

2. In Chile, double taxation shall be avoided as follows:

- (a) residents in Chile, obtaining income which has, in accordance with the provisions of this Agreement, been subject to taxation in Malaysia, may credit the tax so paid against any Chilean tax payable in respect of the same income, subject to the applicable provisions of the law of Chile. This paragraph shall apply to all income referred to in this Agreement;
- (b) in the case of a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia to a company which is a resident of Chile and which controls directly or indirectly 10 per cent or more of the voting power in the company paying the dividend, the company may use as a credit against the Chilean tax payable at company level (First Category Tax) the Malaysian tax payable by the company in Malaysia in respect of the profits out of which such dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Chilean tax, as computed before the credit is given, which corresponds to that income of the company. Credit, and any consequent devolution, is only given against the Global Complementary Tax and the Additional Tax for tax effectively paid in Malaysia;
- (c) where, in accordance with any provision of the Agreement, income derived by a resident of Chile is exempted from tax in Chile, Chile may nevertheless, in calculating the amount of tax on other income, take into account the exempted income.

3. For the purposes of subparagraph (b) of paragraph 2, the term "Malaysian tax payable" shall be deemed to include Malaysian tax which would, under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement, have been payable

on any income derived from sources in Malaysia had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Malaysian tax in accordance with:

- (a) Section 133A of the Income Tax Act 1967; or
- (b) Sections 22, 23, 29, 29A to 29H, 31E and 41B of the Promotion of Investments Act 1986, so far as the sections have not been modified since the date of signature of this Agreement or have been modified only in minor respects so as not to affect their general character; or
- (c) any other provisions which may subsequently be made granting an exemption or reduction of tax which is agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character, if it has not been modified thereafter or has been modified only in minor respects so as not to affect its general character.

4. Relief from Chilean tax by virtue of subparagraph (b) of paragraph 2 shall be granted for a period of 10 years from the date of coming into force of this Agreement. The period of relief provided for in that paragraph may be extended by agreement between the Contracting States.

V. SPECIAL PROVISIONS

Article 23

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment that an enterprise of Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

3. Nothing in this Article shall be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities that it grants to its own residents.

4. Companies which are resident of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar companies that are residents of that first-mentioned State are or may be subjected.

5. In this Article, the term “taxation” means the taxes to which this Agreement applies.

Article 24

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, that person may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the State of which that person is a resident or, if that person's case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the State of which that person is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement.

4. Considering that the main aim of the Agreement is to avoid international double taxation and prevent fiscal evasion, the Contracting States agree that, in the event the provisions of the Agreement are used in such a manner by a taxpayer as to provide benefits not contemplated or not intended, the competent authorities of the Contracting States shall, under the procedure provided for in this Article, recommend specific amendments to be made to the Agreement. The Contracting States further agree that any such recommendation will be considered and discussed in an expeditious manner with a view to amending the Agreement, where necessary.

5. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws in the Contracting States concerning taxes covered by this Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Agreement. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State

and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes covered this Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and the administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 26

MEMBERS OF THE DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

VI. FINAL PROVISIONS

Article 27

ENTRY INTO FORCE

1. Each of the Contracting States shall notify the other through diplomatic channels of the completion of the procedures required by law for the bringing into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the date of the later of these notifications.

2. The provisions of this Agreement shall have effect:

- (a) in Chile,

in respect of taxes on income obtained and amounts paid, credited to an account, made available or accounted as an expense, on or after the first day of January in the calendar year immediately following the year in which this Agreement enters into force; and

(b) in Malaysia,

- (i) in respect of Malaysian tax, other than petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year immediately following the year in which this Agreement enters into force;
- (ii) in respect of petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which this Agreement enters into force.

Article 28

TERMINATION

1. This Agreement shall remain in effect indefinitely, but either Contracting State may terminate this Agreement, through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State a written notice of termination on or before June 30th in any calendar year after the period of five years from the date on which this Agreement enters into force. In such an event this Agreement shall cease to have effect:

(a) in Chile:

in respect of taxes on income obtained and amounts paid, credited to an account, made available or accounted as an expense, on or after the first day of January in the calendar year immediately following the year in which the notice is given;

(b) in Malaysia:

- (i) in respect of Malaysian tax, other than petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year immediately following the year in which the notice is given;
- (ii) in respect of petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which the notice is given; and

(c) in respect of provisions not covered in paragraphs (a) and (b), such provisions shall cease to have effect on the first day of January in the calendar year immediately following the year in which the notice is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Santiago this 3 day of September 2004, each in the Malay, Spanish and English languages, each text being equally authentic. In case of divergence in the interpretation and the application of the Spanish and the Malay texts, the English text shall prevail.

For the Government of
Malaysia

For the Government of the
Republic of Chile

PROTOCOL

At the signing of the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of The Republic of Chile for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to taxes on Income (hereinafter referred to as “the Agreement”), the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Agreement:

1. With reference to Article 1

(a) in the case of Malaysia:

The provisions of this Agreement shall not apply to persons carrying on offshore business activities under the Labuan Offshore Business Activity Tax Act 1990 (as amended).

The term “offshore business activity” means offshore business activities as defined under subsection 2(1) of the Labuan Offshore Business Activity Tax Act 1990 (as amended).

(b) in the case of Chile:

It is understood that this Agreement does not apply to persons constituted according to the legislation N°19.840 (due to their non-resident status in Chile).

2. With reference to Article 5 and 14

It is understood that the term “the performance of professional services and of other activities of an independent character” includes the furnishing of services such as consultancy services.

3. With reference to Article 10

In the case of Chile, the provisions of Article 10 shall not limit the application of the Additional Tax provided that the First Category Tax is fully creditable in computing the amount of Additional Tax to be paid.

4. With reference to Article 11

If in any Agreement or Convention concluded by Chile with a third State, Chile would agree to exempt interest derived by the Government from the other State, such exemption shall automatically apply, for the purposes of paragraph 2 of Article 11, under the same conditions as if it had been specified in this Agreement.

For the purposes of this paragraph, the term “Government”:

- (a) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:
 - (i) the government of the states;
 - (ii) the Bank Negara Malaysia (the Central Bank of Malaysia);
 - (iii) the local authorities;
 - (iv) the statutory bodies; and
 - (v) the Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank).
- (b) In the case of Chile means the Government of Chile and shall include:
 - (i) the Central Bank of Chile;
 - (ii) the local authorities;
 - (iii) the statutory bodies; and
 - (iv) a financial institution of similar characteristics to that mentioned in subparagraph (v) above, as agreed by the competent authorities.

5. With reference to Article 18

For greater certainty, a pension payment may include an annuity (a periodically paid sum under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration) if the payment is considered a pension payment under the laws of that Contracting State.

6. With reference to general application of the Agreement:

- (a) With respect to pooled investment accounts or funds (as for instance the existing Foreign Capital Investment Fund in Chile), that are subject to a remittance tax and are required to be administered by a resident in Chile, the provisions of the Agreement shall not be interpreted to restrict imposition by Chile of the tax on remittances from such accounts or funds in respect of investment in assets situated in Chile.
- (b) Nothing in this Agreement shall affect the application of the existing provisions of the Chilean legislation DL 600 (Foreign Investment Statute) as they are in force at the time of signature of the Agreement and as they may be amended from time to time without changing the general principle hereof.

- (c) Nothing in this Agreement shall affect the taxation in Chile of a resident in Malaysia in respect of profits attributable to a permanent establishment situated in Chile, under both the First Category Tax and the Additional Tax but only as long as the First Category Tax is deductible in computing the Additional Tax.
- (d) For the purposes of paragraph 3 of Article XXII (Consultation) of the General Agreement on Trade in Services, the Contracting States agree that, notwithstanding that paragraph, any dispute between them as to whether a measure falls within the scope of the Agreement may be brought before the Council for Trade in services, as provided by that paragraph, only with the consent of both Contracting States. Any doubt as to the interpretation of this paragraph shall be resolved under paragraph 3 of Article 24 or, failing agreement under that procedure, pursuant to any other procedure agreed to by both Contracting States.
- (e) For the purposes of the Agreement, the Contracting States agree that if either Contracting State introduces capital tax under its domestic law, both Contracting States will participate without delay in negotiations for a Protocol to this Agreement with a view to extending the scope of this Agreement to include the above-mentioned capital tax.
- (f) It is understood that fees or profits for performing professional services or other activities of an independent character are treated as income under Article 14 (Fees for Technical Services) or Article 7 (Business Profits), as the case may be.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Santiago this 3 day of September 2004 each in the Malay, Spanish and English languages, each text being equally authentic. In case of divergence in the interpretation and the application of the Spanish and the Malay texts, the English text shall prevail.

For the Government of
Malaysia

For the Government of the
Republic of Chile

Made 3 February 2005
[Perb. 0.6869/60 Vol. 3(3); PN(PU²)80/A/VII]

TAN SRI NOR MOHAMED YAKCOP
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]